

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoE/6/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123200016
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:3123200016.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Nemravovej a členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka a JUDr. Miroslavy Korbašovej, v právnej veci oprávneného: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, D., adresa doručovania: A. XX, E., zastúpeného: A. F. G., A., splnomocnený zástupca, bytom H. XX, E. proti povinnej: I. H. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. K. XXX, t. č. bytom F. L. XX, XXX XX G., zastúpenej: JUDr. Martin Bartko a JUDr. Silvia Bartková, advokáti so sídlom A. XXXX, G. o návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia vo veci úpravy styku s maloletým dieťaťom: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č. k. 31Em/1/2023-95 zo dňa 08. augusta 2023, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Trenčín č. k. 31Em/1/2023-95 zo dňa 08. augusta 2023 p
o t v r d z u j e.

Žiadnemu z účastníkov n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj len „okresný súd“) napadnutým uznesením návrh oprávneného na výkon rozhodnutia zamietol, o trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu účastníkovi nepriznal nárok na ich náhradu.

2. O návrhu na výkon rozhodnutia súd prvej inštancie rozhodol podľa § 374 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“), § 375 CMP, § 376 ods. 1 CMP, § 377 ods. 2 CMP a § 382 ods. 1, 2 CMP, § 376 ods. 1 CMP, § 3 ods. 1 až 3 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých (ďalej len „Vyhláška“). V dôvodoch svojho rozhodnutia súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní konštatoval, že oprávnený podal návrh na výkon rozhodnutia týkajúci sa realizácie jeho styku počas letných prázdnin v roku 2022. Súd prvej inštancie zistil ospravedlniteľné dôvody, ktoré videl na strane povinnej a spočívali v odmietaní maloletého realizovať styk s otcom, pričom povinná ho vzhľadom na jeho správanie nechcela nútiť a dať ho oprávnenému násilným spôsobom, proti jeho vôli. Na základe týchto skutočností mal súd prvej inštancie za to, že za súčasného stavu, vzhľadom na odmietavý postoj maloletého k oprávnenému, rešpektujúc jeho názor a vyslovujúc plné porozumenie pre právo oprávneného na jeho styk a budovanie vzťahu s maloletým, nie je na mieste výkon rozhodnutia v zmysle návrhu oprávneného nariadiť. Zároveň mal za to, že prípadný finančný postih povinnej (uložená pokuta či zastavenie výplaty štátnych dávok), môže vyvolať skôr negatívnu reakciu, pričom rozhodne neprispieje k zlepšeniu vzťahu maloletého k oprávnenému a ani ho nevyrieši. O náhrade trov konania okresný súd rozhodol v zmysle § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na ich náhradu.

3. Proti tomuto uzneseniu okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený a žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie a rozhodol „o návrhu sám tak, aby ho v celom rozsahu potvrdil“. Vo svojom odvolaní dôvodil odvolacími dôvodmi v zmysle § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“), teda, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa oprávneného súd prvej inštancie rezignoval na zákonné postupy pri skúmaní ospravedlniteľných dôvodov, pričom sa malo preukázať, že v minulosti práve autoritatívne zásahy primáli matku k tomu, aby odovzdávanie maloletého prebehlo bez emočných pnutí. Podľa jeho názoru kolízny opatrovník, ktorý má chrániť práva dieťaťa, iba formálne vymenoval dátumy, kedy sa styk maloletého s oprávneným nerealizoval a stroho konštatoval, že odporúča návrh zamietnuť bez toho, aby podrobne odôvodnil, prečo takéto odporúčanie má byť v najlepšom záujme maloletého dieťaťa. Najlepší záujem dieťaťa neskúmal ani súd prvej inštancie, pretože rozhodol bez toho, aby presvedčivo odôvodnil, prečo akceptoval vôľu matky brániť otcovi i synovi vo vzájomnom kontakte. Tým, že súd prvej inštancie vyhodnotil ako ospravedlniteľný dôvod odmietanie maloletého ísť na styk k oprávnenému, porušil práva maloletého dané Dohovorom o právach dieťaťa a súvisiacimi predpismi, pričom náležite neodôvodnil, prečo sa tak zásadne odklonil od rozhodovacej praxe súdov. Do úvahy vzal iba subjektívne tvrdenia povinnej, ktoré zostali v rovine nepreukázaných tvrdení (napríklad, že maloletého pripravuje na styk s ním a podobne), ale objektívne zistenia, ktoré sa vyskytli napríklad v správe Centra pre deti a rodiny alebo vyplynuli z kontextu dokazovania, do úvahy nevzal, resp. vo svojom odôvodnení na ne žiadnym spôsobom nereagoval. Pokiaľ súd konštatoval, že finančný postih povinnej môže vyvolať skôr negatívnu reakciu, pričom rozhodne neprispieje k zlepšeniu vzťahu maloletého a oprávneného a ani ho nevyrieši, uviedol, že každý trest vyvolá skôr negatívnu reakciu, pričom toto nemôže byť dôvodom na rezignáciu na autoritatívne rozhodnutie, ktoré má mať edukatívny význam. Je pravdou, že finančný postih neprispieje k zlepšeniu vzťahu oprávneného a maloletého, pretože sa tohto vzťahu priamo ani nedotýka. Ide o zásah, ktorý má smerovať k náprave vzťahu povinnej k jej rodičovským povinnostiam, s ohľadom na právo maloletého na oboch rodičov. Súd prvej inštancie mal za osvedčené, že povinná na maloletého nesprávne výchovne pôsobí (manipuluje) najmä, keď v ods. 9. napadnutého uznesenia sa súd prvej inštancie odvoláva na zistenia a) CDR uviedlo, že maloletý sa negatívne vyjadruje k spoločným chvíľam s oprávneným, keď je však konfrontovaný s výrokom oprávneného (ako im spolu bolo dobre), maloletý prizná, že otec hovorí pravdu, b) zo správy Centra pre deti a rodiny M. – G., M. dňa 01.03.2023 mal súd prvej inštancie okrem iného za preukázané, že: „Matka s maloletým interagovala, otca nezapájala. Svojim správaním maloletého k sebe pripútavala, maloletý následne otca odmietal a upínal sa na matku.“, „Matka má so synom pevnú citovú väzbu, maloletý sa výrazne riadi jej názormi, postojmi a schémami správania. Emočné pripútanie k matke maloletý demonštruje pred otcem túžením sa k matke, schovávaním sa za ňu. Samotné emočné pripútanie spôsobuje, že matka má citovú prevahu v porovnaní s otcem. Matka reálne otca nepodporuje...“ (odvolanie rub. čl. 102 spisu). To, že maloletý nemá problém sa s ním stretávať a zvláda preberanie a následnú jeho starostlivosť, dokazujú početné dni, kedy bol maloletý uňho a prežíval s ním radostné chvíle. Tieto skutočnosti sú súdu prvej inštancie z jeho činnosti dobre známe. Problém s odovzdávaním maloletého spočíval vždy len v povinnej. Pokiaľ povinná tvrdí, že maloletého motivuje k stretnutiu s ním, ide iba o nepreukázané a neoveriteľné subjektívne tvrdenia. Keby to tak bolo, maloletý by nemal problém ísť k nemu, ako sa už stalo mnohokrát. Navyše, v konaní nebol nikdy skúmaný ani preukázaný nijaký skutočný dôvod, pre ktorý by ho mal maloletý odmietat’.

4. Povinná v písomnom vyjadrení k odvolaniu oprávneného žiadala uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť. Uviedla, že maloletý vyrastá v peknom, harmonickom a milujúcom prostredí, kde je mu dopriata láska, pochopenie, empatia a celková riadna starostlivosť. Maloletý je vedený k tomu, že má otca, ktorý ho má rád a je potrebné, aby sa spolu stretávali. Maloletý má k nej vybudovaný pekný vzťah na dôvere a ak by sa jej maloletý bál, tak ako to tvrdí oprávnený, tak by jej nehovoril to, čo je jej hovoriť. Maloletý dobre vie, že aj keď vyvedie niečo zlé, nikto mu neublíži, a preto jej hovorí veci, ktoré by iné deti rodičovi nepovedali. Pozitívne aj negatívne situácie jej maloletý oznamuje spontánne, či už sa udejú v domácnosti otca alebo v škole. Opakovane bolo u nej urobené šetrenie Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Trenčíne, pričom nikdy nebolo nájdené niečo, čo by nasvedčovalo tomu, že sa o maloletého nestará riadne. To, aký vzťah si oprávnený vybudoval s maloletým, ona ovplyvniť nevie, veľakrát sa snažila, aby bol oprávnený empatickejší pri preberaní a spolupracoval, nebral maloletého nasilu, ale vždy sa stretla

s odporom. Oprávnený berie maloletého ako predmet v konaní, a to je veľmi zlý prístup, ktorý už nie raz sa snažil súd oprávnenému vysvetliť a dohovoriť mu.

5. Oprávnený vo svojom vyjadrení k vyjadreniu povinnej zotrval na argumentoch uvádzaných vo svojom odvolaní ako aj v celom konaní.

6. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP, § 34 ods. 1 CSP, § 3 ods. 5 písm. a) CMP) po zistení, že odvolanie uplatnil v zákonom stanovenej lehote na to oprávnený účastník konania (§ 362 CSP, § 7 CMP) proti rozhodnutiu, ktoré je možné napadnúť týmto opravným prostriedkom, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 366 CMP) a stotožňujúc sa s prijatým záverom súdu prvej inštancie, jeho uznesenie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne.

7. Podľa § 370 ods. 1 CMP, podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

8. Podľa § 333 CSP, neodkladné opatrenie zanikne, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené.

9. Podľa § 372 CMP, účastníkmi konania o výkone rozhodnutia sú maloletý, ten, kto je z exekučného titulu oprávnený a povinný.

10. Podľa § 373 CMP, na konanie o výkone rozhodnutia sa použijú ustanovenia prvej časti a piateho dielu prvej hlavy druhej časti, ak nie je ustanovené inak.

11. Podľa § 375 CMP, súd rozhoduje uznesením.

12. Podľa § 376 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

13. Podľa § 377 ods. 1 - 3 CMP, súd rozhodne o nariadení výkonu rozhodnutia alebo o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia do šiestich mesiacov od začatia konania. Proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia a proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia je odvolanie prípustné. Odvolanie proti nariadeniu výkonu rozhodnutia možno odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný alebo že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti.

14. Predmetom konania v prejednávanej veci je výkon rozhodnutia týkajúci sa úpravy styku otca s maloletým dieťaťom výlučne počas obdobia mesiacov júl a august roku 2022. Konanie o výkon rozhodnutia súdu je vykonávacím konaním, ktorého cieľom je zabezpečiť faktické uskutočnenie práva na plnenie, a teda vynútenie povinnosti, ktorá bola uložená vykonateľným exekučným titulom. Konanie o výkon rozhodnutia vo veciach maloletého dieťaťa začína na návrh oprávneného, ako aj bez návrhu. Výkon rozhodnutia vo veciach maloletých upravujú ustanovenia Civilného mimosporového poriadku, pričom postup súdu v rámci tohto vykonávacieho konania bližšie špecifikuje vyhláška MS SR č. 207/2016 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých.

15. Dôvody, pre ktoré súd zamietne návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia vyplývajú z § 377 ods. 2 CMP, pričom ide o okolnosti, ktoré svojou povahou absolútne vylučujú výkon rozhodnutia a ktorými sú, že exekučný titul nie je vykonateľný alebo že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti.

16. Podmienkou konania o výkon rozhodnutia je existencia vykonateľného exekučného titulu, upravujúceho v tejto veci styk oprávneného s maloletým dieťaťom. V predmetnom konaní o výkone rozhodnutia je exekučným titulom uznesenie Okresného súdu Trenčín č.k. 31P/77/2022-23 zo dňa 15. júna 2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23.07.2022 a vykonateľnosť dňa 07.07.2022, ktorým súd nariadil neodkladné opatrenie, na základe ktorého bol upravený styk oprávneného s maloletým v čase od 01.07.2022 do 31.08.2022 nasledovne: od 04.07.2022 od 09:00 hod. do 10.07.2022 do 15:00 hod.; od 25.07.2022 od 09:00 hod. do 31.07.2022 do 19:00 hod.; od 08.08.2022 od 09:00 hod. do 14.08.2022 do 19:00 hod. a od 22.08.2022 od 09:00 hod. do 28.08.2022 do 19:00 hod. s tým, že oprávnený si

bude maloletého preberať na pôde Centra pre deti a rodiny M. a po skončení styku maloletého odovzdá povinnej v mieste jej bydliska. Počas výkonu tohto neodkladného opatrenia, t.j. v čase od 01.07.2022 až do 31.08.2022, sa nebude uplatňovať úprava styku oprávneného s maloletým dieťaťom v zmysle rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 34P/227/2016-420 zo dňa 05.04.2017 ani úprava styku otca s maloletým v zmysle uznesenia Okresného súdu Trenčín č.k. 26P/113/2021-12 zo dňa 24.09.2021.

17. Z charakteru neodkladného opatrenia, ktoré je v predmetnom konaní exekučným titulom, ako i jeho výrokovej časti, vyplýva, že toto neodkladné opatrenie bolo nariadené len na čas letných prázdnin roku 2022. Uplynutím tohto obdobia došlo ex lege k zániku neodkladného opatrenia (exekučného titulu) v súlade s § 333 CSP, podľa ktorého neodkladné opatrenie zanikne, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené (na čas od 01.07.2022 až do 31.08.2022).

18. Vzhľadom na uvedené v danej veci zanikli dôvody na nariadenie výkonu rozhodnutia, pretože došlo k zániku exekučného titulu, ktorého existencia je pre nariadenie výkonu nevyhnutná. Zánik exekučného titulu v predmetnej veci je dôvodom pre zamietnutie návrhu na začatie konania.

19. V súhrne horeuvedených úvah a súvislostí potom odvolací súd nemohol odvolaniu oprávneného vyhovieť. Konštatujúc vecnú správnosť zamietnutia návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia, aj keď z iného dôvodu, rozhodnutie súdu prvej inštancie vrátane bezprostredne súvisiaceho výroku o náhrade trov prvoinštančného konania podľa 387 ods. 1 CSP potvrdil.

20. Podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP odvolací súd žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania. V súdenom prípade ide o vec starostlivosti súdu o maloleté dieťa a v takomto type konania každý z účastníkov si znáša sám svoje trovy.

21. Toto rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).